

[Tastesen]

erstatning for uforskyldt fængsling, op til behandling. Hvornår kan vi vente denne betænkning? Hvornår vil der ske noget på dette område?

Der forekommer stadig væk et meget stort antal sager, hvor mennesker, der har været anholdt og derefter løslades, uden at der falder dom, eller hvor de pågældende frifindes ved retten, ikke får erstatning. Efter en moderne retsopfattelse må dette system siges at være uretfærdigt. Jeg vil derfor spørge justitsministeren, om han vil være i stand til inden for en tidsbestemt frist at fremkomme med et forslag, der fører til ændring af retsplejelovens § 1018 b eller måske hele det kapitel, der vedrører oprejsning i anledning af strafferetlig forfølgning. På dette område må vel gælde princippet, at man hellere må give erstatning til et antal, der måske er skyldige, uden at dette kan bevises, fremfor at unddrage de personer, der er helt uskyldige, erstatning.

Med disse ord vil jeg gerne anbefale lovforslaget som et af flere forslag, der fører frem til en moderne, human kriminalpolitik, og jeg ønsker, det må få en hurtig og velvillig behandling her i folketinget.

Hans Toft: Det forslag, som vi i dag behandler, vedrørende ændringer i den borgerlige straffelov, er blevet kaldt et knæfald for juraen. Når det er givet denne betegnelse, hører det først og fremmest sammen med ophævelsen eller i hvert fald den meget kraftige nedskæring af såvel de delvis tidsbestemte som de helt tidsbestemte foranstaltninger. Det er foranstaltning, hvorom der har stået en meget kraftig diskussion ikke mindst i de seneste år, hvor tendensen også blandt folketingets partier har været den, at de behandlingsmæssige fordele, som den tidsbestemte frihedsberøvelse ofte indebærer, ikke altid kan opveje det psykiske pres, som tidsbestemtheden på den anden side indebærer over for den pågældende lovovertræder.

Allerede i sidste folketingssamling behandlede folketinget en del af de spørgsmål, som indeholdes i regeringens forslag, nemlig spørgsmålet om ophævelse af de delvis tidsbestemte foranstaltninger: arbejdshus, sikkerhedsforvaring og ungdomsfængsel. Også det konservative folkeparti anbefalede

dengang, at man afventede den undersøgelse, som nu foreligger fra straffelovrådet. Men vi gav allerede dengang udtryk for vor principielle holdning, at vi gerne ville medvirke til i så vid udstrækning, som det er muligt, at afskaffe disse tidsbestemte straffe.

Det udgangspunkt, som man havde, da man vedtog disse bestemmelser i straffeloven i 1930, var, at man ville opnå bedre resultater i behandlingen, når det ikke i forvejen var bestemt, hvor længe den pågældende skulle opholde sig i fængselsinstitutionen. Nu synes man ikke at have opnået disse bedre behandlingsresultater, tværtimod synes noget måske at pege på, at det specielt er inden for de grupper, der har været idømt de tidsbestemte reaktioner, tilbagefaldet har været størst. Om dette skyldes de tidsbestemte straffe, må vel i mange tilfælde stå hen i det uvisse, men en kendsgerning er det i hvert fald, at den tidsbestemte straf er en urimelig belastning over for de indsatte, en psykisk belastning, som også det konservative folkeparti finder stridende mod samfundets humanitetsideer.

På den anden side er der dog grund til at fastslå, at der i de tidsbestemte straffe ikke alene ligger et hensyn til de mennesker, som idømmes disse foranstaltninger; der er også et hensyn at tage til retssikkerheden i samfundet. Vi må gøre os klart, at der ofte er tale om endog meget farlige lovovertrædere — her tænker jeg naturligvis først og fremmest på dem, der er idømt sikkerhedsforvaring og også den såkaldte psykopatforvaring. Der er et selvfølgeligt hensyn at tage til befolkningen i øvrigt, et retssikkerhedshensyn, som ikke kan tilsidesættes, uanset hvilken velvillig indstilling man kan have over for dem, som idømmes disse straffe.

Men dette betyder jo ikke, at vi ikke kan ophæve en meget væsentlig del af de tidsbestemte straffe og dermed også følge de principper, som ligger i det foreliggende lovforslag.

For så vidt angår sikkerhedsforvaring og arbejdshus, kan vi give vor tilslutning til forslaget. Der er tale om sanktioner, som kun anvendes i et meget begrænset omfang, og om et klientel, som for langt den største dels vedkommende vil kunne idømmes en tidsbestemt straf. Den eneste undtagelse vil være de særlig farlige, som er idømt sikker-